

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 1/14
V Luxembourg, 15. januarja 2014

Sodba v zadevi C-292/11
Komisija proti Portugalski

Komisija pri izterjavi denarne kazni, ki jo je določilo Sodišče, ne more odločati o tem, ali je s pravom Unije skladna nacionalna ureditev, ki je Sodišče prej še ni preizkusilo

Taka diskrecijska pravica bi posegla v izključno pristojnost Sodišča

Sodišče je s sodbo z dne 15. oktobra 2004¹ ugotovilo, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti, ker ni razveljavila nacionalne zakonodaje, ki za povrnitev škode osebam, ki so bile oškodovane zaradi kršitve prava Unije, določa, da je treba dokazati malomarnost ali naklep na področju javnih naročil ali nacionalnih predpisov.² Ker je Komisija menila, da Portugalska republika te sodbe ni izvršila, je pozneje vložila novo tožbo, s katero je zahtevala določitev denarne kazni. Sodišče je s sodbo z dne 10. januarja 2008³ presodilo, da Portugalska ni izvršila prve sodbe iz leta 2004, ker portugalska zakonodaja ni bila razveljavljena do roka, ki ga je določila Komisija. Zato je Sodišče Portugalski naložilo plačilo zneska 19.392 EUR za vsak dan zamude pri izvedbi ukrepov, potrebnih za izvršitev prve sodbe iz leta 2004, od dneva razglasitve druge sodbe 10. januarja 2008.

Republika Portugalska je 31. decembra 2007, torej nekaj dni pred razglasitvijo sodbe iz leta 2008, sprejela zakon št. 67/2007, s katerim sta bili razveljavljena zadevna nacionalna zakonodaja in vzpostavljena nova ureditev nepogodbene odškodninske odgovornosti države. Ta zakon je začel veljati 30. januarja 2008. Komisija pa je vseeno zagovarjala trditev, da ni bil ukrep za primerno in celovito izvršitev sodbe iz leta 2004. Zato da bi se izognila podaljšanju spora, je Portugalska sprejela zakon št. 31/2008, s katerim je bil spremenjen zakon št. 67/2007, ob upoštevanju, da je zakon št. 67/2007 vseboval vse ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe iz leta 2004. Zakon št. 31/2008 je začel veljati 18. julija 2008.

V postopku izterjave denarne kazni, ki jo je naložilo Sodišče, je Komisija menila, da zakon št. 67/2007 ne pomeni ustrezne izvršitve sodbe iz leta 2004. Po njenem mnenju je Portugalska izvršila sodbo Sodišča le s tem, da je sprejela zakon št. 31/2008. Zato je v odločbi z dne 25. novembra 2008 določila skupni znesek dnevne denarne kazni do 17. julija 2008, dneva, ko je začel veljati ta zakon.

Portugalska je pri Splošnem sodišču vložila tožbo za razglasitev ničnosti te odločbe Komisije. Splošno sodišče je s sodbo z dne 29. marca 2011⁴ odločbo razveljavilo. Presodilo je, da preučitev vsebine nove zakonodaje, ki jo je sprejela država članica, da bi izvršila sodbo Sodišča, v vsakem primeru izhaja iz izključne pristojnosti Sodišča in bi morala biti v primeru spora med Komisijo in državo članico predmet novega postopka.

¹ Sodba Sodišča z dne 14. oktobra 2004 v zadevi Komisija proti Portugalski ([C-275/03](#)).

² Obveznost izhaja iz Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246).

³ Sodba Sodišča z dne 10. januarja 2008 v zadevi Komisija proti Portugalski ([C-70/06](#)).

⁴ Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2011 v zadevi Portugalska proti Komisiji ([T-33/09](#)), glej tudi [sporočilo za medije št. 27/11](#).

Komisija je vložila pritožbo za razveljavitev te sodbe Splošnega sodišča.⁵

Sodišče je z današnjo sodbo to pritožbo zavrnilo.

Podredno, Sodišče opozarja, da je postopek ugotovitve, da država članica ni izvršila sodbe zaradi neizpolnitve obveznosti države,⁶ treba šteti za poseben sodni postopek izvršitve sodb Sodišča in, z drugimi besedami, za način izvršbe. Zato morata biti Komisijina preučitev ukrepov, ki jih je sprejela ta država članica za izvršitev te sodbe, in povračilo dolgovanih zneskov na podlagi naloženih sankcij izvedena ob upoštevanju določitve neizpolnitve obveznosti, ki jo je izvedlo Sodišče.

V tem primeru iz izreka sodbe iz leta 2004 in izreka sodbe iz leta 2008 izhaja, da je neizpolnitev obveznosti, ki jo je ugotovilo Sodišče, posledica nerazveljavitve nacionalne zakonodaje. Komisija je vseeno menila, da zakon št. 67/2007, ki razveljavlja zadevno zakonodajo, ni zagotavljal ustrezne izvršitve sodbe iz leta 2004. Sodišče meni, da se je Komisija izrekla glede vprašanja skladnosti novega portugalskega zakona s pravom Unije, medtem ko je zadevni zakon vzpostavil nov sistem odgovornosti, ki se je razlikoval od sistema, vzpostavljenega z razveljavljenim predpisom in ki ga Sodišče prej ni moglo preučiti. **Ta diskrecijska pravica Komisije pri izvršitvi sodbe Sodišča ne sme biti izvršena tako, da posega v izključno pristojnost Sodišča za odločanje o skladnosti nacionalne zakonodaje s pravom Unije.**

Prav tako, kot je pravilno navedlo v izpodbijani sodbi, **Splošno sodišče tudi ni pristojno odločati o presoji Komisije glede primernosti prakse ali nacionalne zakonodaje, ki je Sodišče prej še ni preizkusilo, da se zagotovi izvršitev take sodbe, s katero se ugotovi neizpolnitev obveznosti.** Tako bi Splošno sodišče dejansko neizogibno odločilo o skladnosti take prakse ali zakonodaje s pravom Unije in poseglo v izključne pristojnosti Sodišča v zvezi s tem.

Iz tega izhaja, da v primeru spora med Komisijo in zadevno državo članico o primernosti prakse ali nacionalne zakonodaje, ki je Sodišče še ni preizkusilo, da se zagotovi izvršitev take sodbe, Komisija s sprejetjem odločbe sama ne more rešiti tega spora in iz nje izpeljati posledic glede izračuna denarnih kazni.

Splošno sodišče seveda lahko sodi v postopku, začetem na podlagi tožbe za razglasitev ničnosti take odločbe, zoper sodbo, ki jo izda, pa se je mogoče pritožiti pri Sodišču. Vendar pa bi morebitna analiza Splošnega sodišča v okviru podobnega postopka povzročila neupravičeno omejitev možnosti Sodišča, da vnovič preuči ugotovitev o dejstvih, na podlagi katerih je Splošno sodišče utemeljilo svojo analizo, ker Sodišče ni pristojno za njihov preizkus v pritožbenem postopku.

Dalje, **priznanje širše diskrecijske pravice Komisiji bi povzročilo kršitev postopkovnih pravic, ki jih imajo države članice v okviru postopkov zaradi neizpolnitve obveznosti.** Taka razlaga bi odpravila predhodni postopek, v katerem ima zadevna država članica možnost za uskladitev z obveznostmi ali učinkovito uveljavitev svojih obrambnih sredstev proti očitkom, ki jih je navedla Komisija.

Iz navedenega izhaja, da **Splošno sodišče v okviru preizkusa izvršitve sodbe ni neupravičeno omejilo pristojnosti Komisije v okviru preizkusa, ali je Portugalska republika izvršila sodbo iz leta 2008, niti, posledično, lastnih pristojnosti glede nadzora presoje, ki jo je v zvezi s tem opravila Komisija.**

OBVESTILO: Sodišču je lahko v odločanje predložena pritožba zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča, omejena na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je sprejelo Sodišče v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

⁵ Nemčija, Španija, Francija, Grčija, Nizozemska, Poljska, Češka republika in Švedska so intervenirale v podporo Portugalski.

⁶ Člen 260 Pogodbe o delovanju Evropske unije, npr. iz sodbe z dne 10. januarja 2008.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793